

ศูนย์ทนายความเพื่อสิทธิมนุษยชน
๑๐๙ ซอยสิทธิชน ถนนสุทธิสารวินิจฉัย
สามเสนนอก ห้วยขวาง กรุงเทพฯ

๒๙ กันยายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความเป็นธรรมให้ถอนฟ้องคดี

เรียน อัยการสูงสุด (เสนอผ่านพนักงานอัยการจังหวัดภูเก็ต)

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาคำฟ้องคดีหมายเลขดำที่ ๑๓๗๐/๒๕๕๙ ศาลจังหวัดภูเก็ต ฉบับลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๙

๒. สำเนาความเห็นสำนักข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ เรื่องสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศไทย โดยโฆษกข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติต่อสื่อมวลชน วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๙

ตามที่พนักงานอัยการจังหวัดภูเก็ตได้ยื่นฟ้องนายจตุภัทร์ บุญภัทรรักษาและนายวศิน พรหมณี รวม ๒ คน เป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดภูเก็ตในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๓๗๐/๒๕๕๙ ในฐานความผิดร่วมกันก่อความวุ่นวายเพื่อให้การออกเสียงไม่เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และขัดคำสั่งของพนักงานสอบสวนที่ให้พิมพ์ลายนิ้วมือ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำฟ้องคดีหมายเลขดำที่ ๑๓๗๐/๒๕๕๙ ฯ สิ่งทีส่งมาด้วย ลำดับที่ ๑

ข้าพเจ้านายจตุภัทร์ บุญภัทรรักษาและนายวศิน พรหมณี รวม ๒ คน ซึ่งถูกฟ้องเป็นจำเลยในคดีดังกล่าวข้างต้น ขอเรียนต่อท่านอัยการสูงสุดว่า ข้าพเจ้ากับพวกไม่ได้กระทำความผิดต่อกฎหมายตามฟ้องของพนักงานอัยการฯแต่อย่างใด อีกทั้งการฟ้องคดีข้าพเจ้ากับพวกไม่ได้ทำให้เกิดผลประโยชน์ต่อรัฐ และในขณะเดียวกันก็อาจจะทำให้กระทบต่อผลประโยชน์อันสำคัญของประเทศในด้านสิทธิมนุษยชนอีกด้วย ข้าพเจ้ากับพวกจึงขอความเป็นธรรมต่อท่านอัยการสูงสุดด้วยเหตุผลทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ดังต่อไปนี้

๑. ข้าพเจ้ากับพวก ขอเรียนว่า รัฐธรรมนูญมีสถานะเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ ซึ่งจะเข้ามาวางกรอบการใช้อำนาจขององค์กรของรัฐและรับรองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน กฎหมายดังกล่าวจึงถือว่ามีความสำคัญโดยตรงต่อชีวิตทางสังคม การเมืองของข้าพเจ้ากับพวก การบัญญัติหรือการออกเสียงประชามติของประชาชนชาวไทยในการรับรองหรือคัดค้านรัฐธรรมนูญฉบับใดฉบับหนึ่งให้มีผลบังคับใช้ได้จึง

ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการแสดงความคิดเห็นของประชาชนอย่างเปิดกว้าง รวมทั้งเปิดกว้างในการใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นเพื่อให้รัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวมีความชอบธรรมทางประชาธิปไตยและเป็นที่ยอมรับอย่างแท้จริงจากผู้คนในสังคมอย่างแท้จริง ซึ่งตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๗ ก็ได้รับรองเสรีภาพของบุคคลในการแสดงความคิดเห็นและเผยแพร่ความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญโดยสุจริตและไม่ขัดต่อกฎหมายไว้ด้วย

ข้าพเจ้าทั้งสองขอเรียนว่า ในระหว่างการใช้เสรีภาพในการให้ความรู้เกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญแก่ประชาชนของข้าพเจ้ากับพวกในวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ ณ อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ ไม่ปรากฏเหตุการณ์ที่ข้าพเจ้าและพวกได้แสดงออกทางกิริยาหรือวาจาในการปลุกปั่นให้ประชาชนกระทำใดๆอันจะนำไปสู่การก่อความวุ่นวายเพื่อให้การออกเสียงประชามติไม่เป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวมทั้งข้อความที่ปรากฏในเอกสารที่เจ้าพนักงานตรวจยึดนั้น ล้วนแต่เป็นข้อมูลทางวิชาการที่ตั้งอยู่บนข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายซึ่งสามารถพิสูจน์ความจริงได้ ไม่ได้มีลักษณะบิดเบือน หรือเป็นข้อมูลที่ลักษณะรุนแรง ก้าวร้าว หนายบคาย ปลุกกระดม หรือข่มขู่ให้ประชาชนไม่ไปใช้สิทธิออกเสียง หรือออกเสียงในทางหนึ่งทางใด การกระทำของข้าพเจ้ากับพวกจึงเป็นการใช้เสรีภาพที่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นความผิดตามกฎหมายแต่อย่างใด

๒. ข้าพเจ้ากับพวก ขอเรียนว่า การฟ้องคดีต่อข้าพเจ้ากับพวกไม่ได้ทำให้เกิดผลประโยชน์ต่อรัฐแต่อย่างใด ในขณะที่เดียวกันก็อาจจะทำให้กระทบต่อผลประโยชน์อันสำคัญของประเทศในด้านสิทธิมนุษยชนอีกด้วย เนื่องจากพฤติการณ์ที่ข้าพเจ้ากับพวกถูกฟ้องว่ากระทำความผิดนั้นสืบเนื่องมาจากการแสดงความคิดเห็นต่างในร่างรัฐธรรมนูญก่อนวันลงประชามติ ซึ่งถือว่าเป็นการใช้สิทธิที่จะมีความคิดเห็นที่กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (อังกฤษ: International Covenant on Civil and Political Rights) หรือ ICCPR ได้รับรองหลักเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและแสดงออกไว้ใน

ข้อบทที่ ๑๙ วรรคหนึ่ง “บุคคลทุกคนมีสิทธิที่จะมีความคิดเห็นโดยปราศจากการแทรกแซง” และวรรคสอง “บุคคลทุกคนมีสิทธิในเสรีภาพแห่งการแสดงออก สิทธินี้รวมถึงเสรีภาพที่จะแสวงหา รับและเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารและความคิดทุกประเภท โดยไม่คำนึงถึงพรมแดน ทั้งนี้ไม่ว่าด้วยวาจาเป็นลายลักษณ์อักษรหรือการตีพิมพ์ในรูปแบบ ของศิลปะ หรือโดยอาศัยสื่อประการอื่นตามที่ตนเลือก” ซึ่งกติการะหว่างประเทศดังกล่าวประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกมีพันธกรณีอยู่ด้วย ทั้งรัฐไทยยังได้รับรองหลักการดังกล่าวไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

มาตรา ๔ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาค บรรดาที่ชนชาวไทยเคยได้รับการคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทย ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทย มีอยู่แล้ว ย่อมได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญนี้

หลักการดังกล่าวรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก็เคยได้รับรองไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น

ด้วยเหตุดังกล่าว หากดำเนินคดีกับข้าพเจ้ากับพวก อาจจะทำให้ประเทศไทยถูกลดทอนความน่าเชื่อถือในด้านสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชน และถูกลดทอนความน่าเชื่อถือในด้านสิทธิมนุษยชนจากนานาชาติอารยะประเทศ ซึ่งจะทำให้กระทบกระเทือนต่อผลประโยชน์อันสำคัญของประเทศ ดังที่ข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ United Nations Human Rights Office (OHCHR) ได้เรียกร้องให้ประเทศไทยยกเลิกข้อกล่าวหาทั้งหมดที่มีต่อนักกิจกรรมการเมืองและนักปกป้องสิทธิมนุษยชนโดยพลัน รวมทั้งขอให้ปล่อยตัวทุกคนที่ขณะนี้ถูกคุมขังจากการแสดงความคิดเห็นต่างในร่างรัฐธรรมนูญก่อนวันลงประชามติ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาความเห็นสำนักข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ฯ สิ่งที่ส่งมาด้วย ลำดับที่ ๒

สำหรับข้อกล่าวหาข้าพเจ้านายจตุภัทร์ บุญภัทรรักษาและนายวศิน พรหมณี รวม ๒ คน ฝ่าฝืนขัดขืนไม่พิมพ์ลายนิ้วมือ ตามคำสั่งของพนักงานสอบสวน เป็นเรื่องที่ข้าพเจ้านายจตุภัทร์ บุญภัทรรักษาและนายวศิน พรหมณี เป็นผู้บริสุทธิ์และมิได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา ทั้งเป็นความผิดเล็กน้อย การดำเนินคดีต่อไปก็ไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณชน

๓. ข้าพเจ้ากับพวก ขอเรียนว่า สถานการณ์บ้านเมืองในปัจจุบันอยู่ในช่วงที่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้ผ่านการลงประชามติและกำลังจะมีการประกาศใช้ในเร็ววัน จึงเป็นช่วงที่รัฐบาลกำลังผ่อนคลายมาตรการจำกัดสิทธิเสรีภาพต่างๆลงและสร้างความสามัคคีปรองดองในหมู่ประชาชน ดังนั้น การดำเนินการฟ้องร้องข้าพเจ้าและพวกจากการแสดงความคิดเห็นต่างในร่างรัฐธรรมนูญย่อมไม่เกิดประโยชน์อันใดต่อสาธารณชนและต่อรัฐ และยังกระทบต่อบรรยากาศการสร้างสามัคคีของคนในชาติในช่วงนี้อีกด้วย

ด้วยเหตุผลตามข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังกล่าวข้างต้น จึงขอให้อัยการสูงสุดได้โปรดให้

ความเป็นธรรมมีคำสั่งถอนฟ้องข้าพเจ้านายจตุภัทร์ บุญภัทรรักษาและนายวศิน พรหมณี รวม ๒ คนต่อไป และได้โปรดมีคำสั่งให้คืนของกลางที่ยึดไว้ด้วย อนึ่ง หากท่านพิจารณาและมีความเห็นถึงการประการใด โปรดแจ้งให้ข้าพเจ้ากับพวกทั้ง ๒ คนทราบตามที่อยู่ข้างต้นด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความเป็นธรรม

ขอแสดงความนับถือ

(นายจตุภัทร์ บุญภัทรรักษา จำเลยที่ ๑)

(นายวศิน พรหมณี จำเลยที่ ๒)